

Дора Габе

Портрет

Старинния портрет от таз стена
ме гледа с своите яносини
очи, разлели синя светлина.
На черно кадифе,
върху коприна,
ръцете му са сложени една
на друга.

Сънна тишина
върх наговата плът,
тъй близка и далека,
се спусна и лежи
недвижима пет века.

Не е ли той в света,
или е само –
видение на чуден свят и сън?
Светът се движи шеметен отвън,
а той ме гледа нямо...
О, поглед, що прониква,
в мойта кръв се влива,
безсмъртен поглед – силата му жива
гори! –
Ела, спаси ме от света,
сложи ръка да сетя топлината
и чистия ти свян
и в твоята чистота
да си стоя душата!

1922

КРАЙ

© 1922 Дора Габе

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11635>]